

шение съмъ ималъ съ нѣкакво си покровителство и има ли
такова или не, това за мене не е важно. Така щото, струва ми
се, това обвинение е малко странно и свършено, защото азъ
никога не съмъ ималъ особенното расположение къмъ мене на
такива влиятелни русески кръгове, за да мож да убѣждавамъ
тогова или оногова. Г-нъ прокурора каза, че иска да очертае
моята личностъ и призна, че съмъ билъ благоразумѣнъ, инте-
лигентенъ и пр., но не съмъ ималъ достатъчно куражъ и енергия.
Благодаря му за умственитѣ качества, които ми признава,
защото да притѣжава човѣкъ такива качества не е злѣ. Колкото
за другитѣ качества, които, спорѣдъ г-на прокурора, не съмъ
притѣжавалъ, азъ имамъ честь да ви поговоря. Вий помните,
че въ 1886 год. когато се събра Нар. Събрание, азъ казахъ
на народнитѣ прѣдставители, че благодарение на якитѣ крака
на войницитѣ, които спасиха България, ний днесъ сме събрани
въ Нар. Събрание. Днесъ съмъ принуденъ да говоря пакъ за тая
война и за себе си. Вий знаете, че на 5, 6 и 7 Ноемврий, нѣмаше
нито единъ отъ моитѣ другари М-ри, всичкитѣ се бѣха искрили,
азъ бѣхъ главенъ интендантъ, трѣбваше да испращамъ войници,
трѣбваше да испращамъ храна и всички потрѣби. Значи това ку-
ражъ ли е или не, остава вамъ да сждите, азъ съмъ направилъ
онова, което трѣбваше да направи всѣки М-ръ и нѣма да се сраму-
вамъ отъ направеното. Каза ми г-нъ прокурора, че азъ съмъ
билъ безъ програма, безъ цѣль. Когато стана съединението
Княза имаше едно мнѣние, а азъ друго. Княза желаше да на-
правимъ съюзъ съ Гърция и Сърбия, а азъ бѣхъ противъ това.
Даже мене ми пратиша писмо съ г-на Стоилова, азъ го скрихъ
въ ясчика и тамъ си остана. Съюзътъ не се подписа, но ако
станеше, бѣше лошо за България. Моята програма бѣше да
държимъ съ Турцитѣ, да ходимъ въ джаминитѣ имъ, както и
стана съ Княза въ Пловдивъ и за туй мене много ме укоря-
ваха, но азъ мисляхъ, че това бѣше най-доброто. Ако бѣхме
направили съюзъ съ Сърбия, трѣбваше да ѝ отетжимъ Видинъ
и Трънъ, а ако бѣхме се съюзили, трѣбваше да се биемъ съ
Турция, а вий знаете, че турцитѣ знаятъ да се биятъ. Азъ
бѣхъ съгласенъ да оставимъ Румелия, но да не даваме педа
отъ България. Това г-нъ прокуроръ счита, че не било про-
грама! Азъ не зная какво друго може да бжде програма.
Колкото за цѣльта, по управлението на страната, цѣльта на
правителството ми бѣше добри закони и нарѣдби. Моитѣ закони